

POPOARELE LUMII (I)

Studiul 4 pentru 26 aprilie 2025

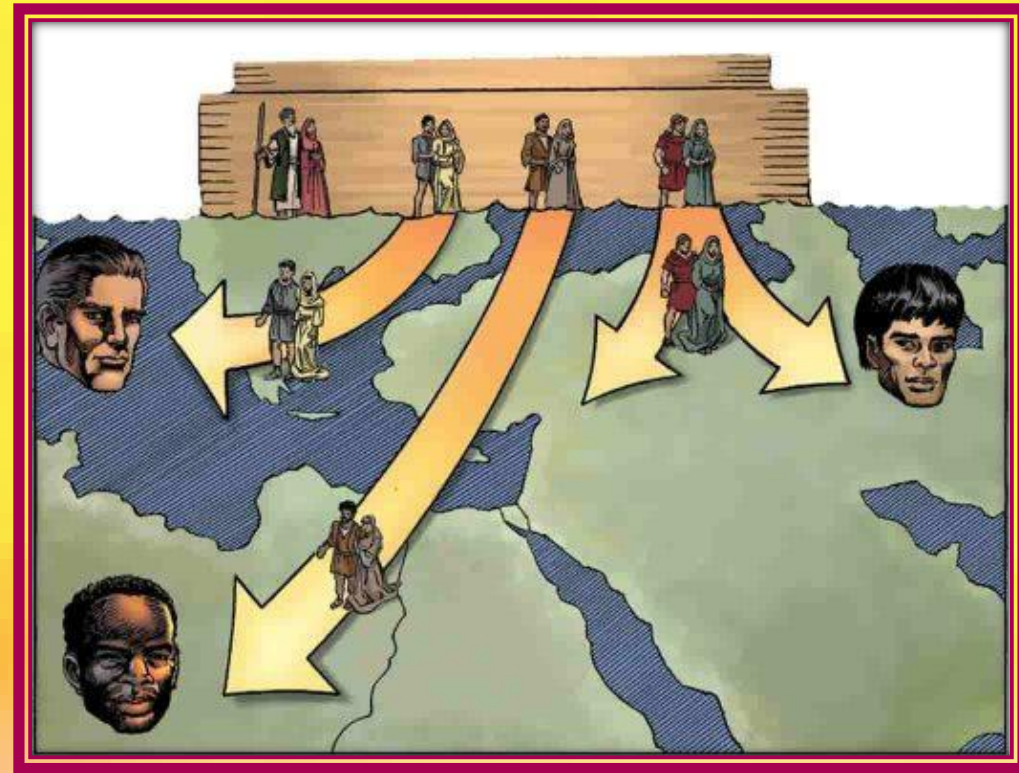

"I s-a dat stăpânire, slavă și putere împărătească, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică și nu va trece nicidecum, și Împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată." Daniel 7:14

Din fiii lui Noe au apărut națiunile care au populat lumea după potop.

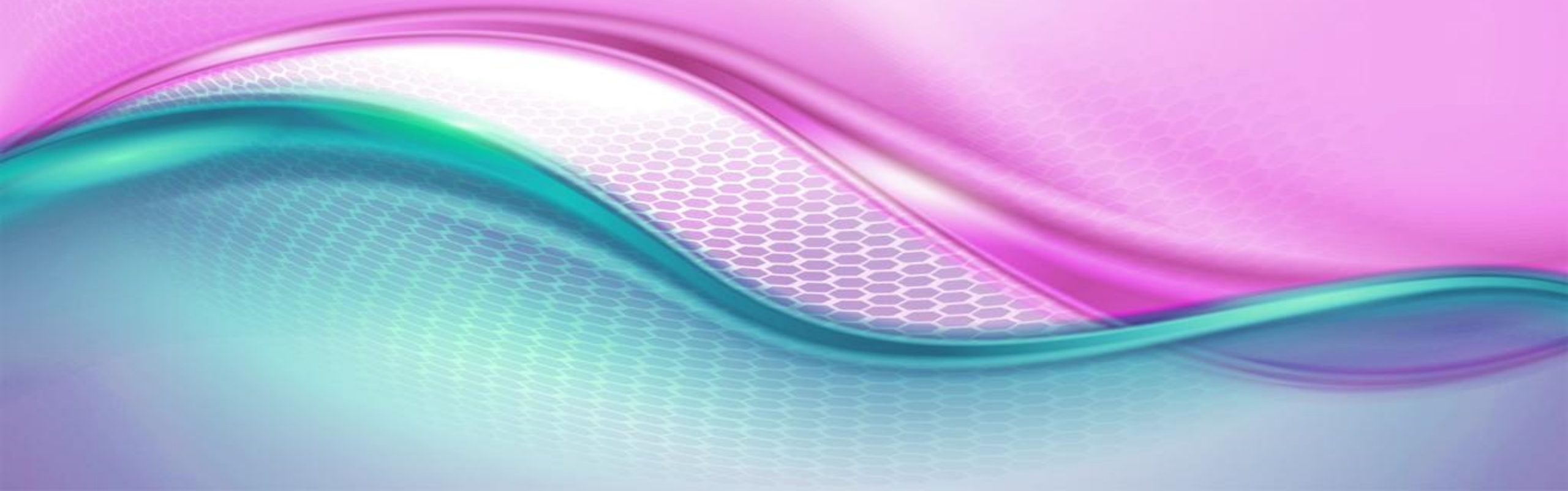
Cei mai mulți dintre ei erau ostili lui Dumnezeu, se închinau altor zei și trăiau după propriile lor legi.

Dar Dumnezeu a format un nou popor și i-a dat legi care să facă din el cea mai puternică națiune din lume, în lumina căreia ar merge toate națiunile Pământului.

- **Originea popoarelor:**
  - Primele popoare.
  - Un popor întemeiat de Dumnezeu.

- **Poporul ales:**
  - Istoria Israelului.
  - Istoria bisericii.
  - Rolul poporului ales.

ORIGINEA POPOARELOR

PRIMELE POPOARE

“Acestea sunt familiile fiilor lui Noe, după spița neamului lor, după neamurile lor. Și din ei au ieșit neamurile care s-au răspândit pe pământ după potop.” (Geneza 10:32)

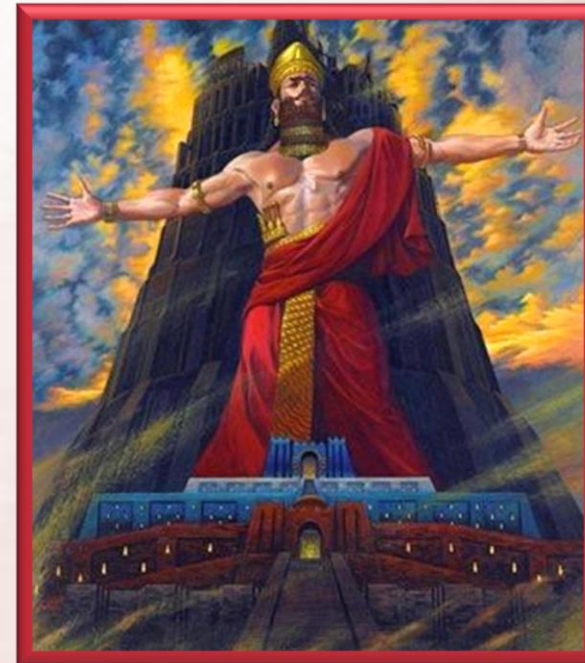

Din cauza păcatului lor, Adam și Eva au fost expulzați din Eden și li s-a interzis să intre în el. Ei și urmașii lor au continuat să meargă la intrarea Edenului, păziți de heruvimi, pentru a aduce acolo jertfe lui Dumnezeu.

În acest fel, omenirea, pentru o vreme, a continuat să-L recunoască pe Dumnezeu drept conducătorul ei suprem.

Când, din cauza răului predominant, Dumnezeu a decis să distrugă Pământul cu potop, a îndepărtat și Grădina Edenului. După potop, oamenii ca Nimrod au decis să-și creeze propriile stări în afara lui Dumnezeu, guvernate de ei înșiși (Geneza 10:6-12).

Se spune că Nimrod a fost „un vânător uriaș împotriva Domnului” (Geneza 10:9 LXX). Printre orașele pe care le-a construit au fost Babel și Ninive, din care au apărut națiuni care au fost declarate dușmani ai poporului lui Dumnezeu.

UN POPOR ÎNTEMEIAT DE DUMNEZEU

“Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.”
(Gen.12:2)

Geneza 10 folosește cuvântul ebraic goyim pentru a se referi la popoare. Același cuvânt este folosit pentru a se referi la neamuri, adică la cei care sunt departe de Dumnezeu.

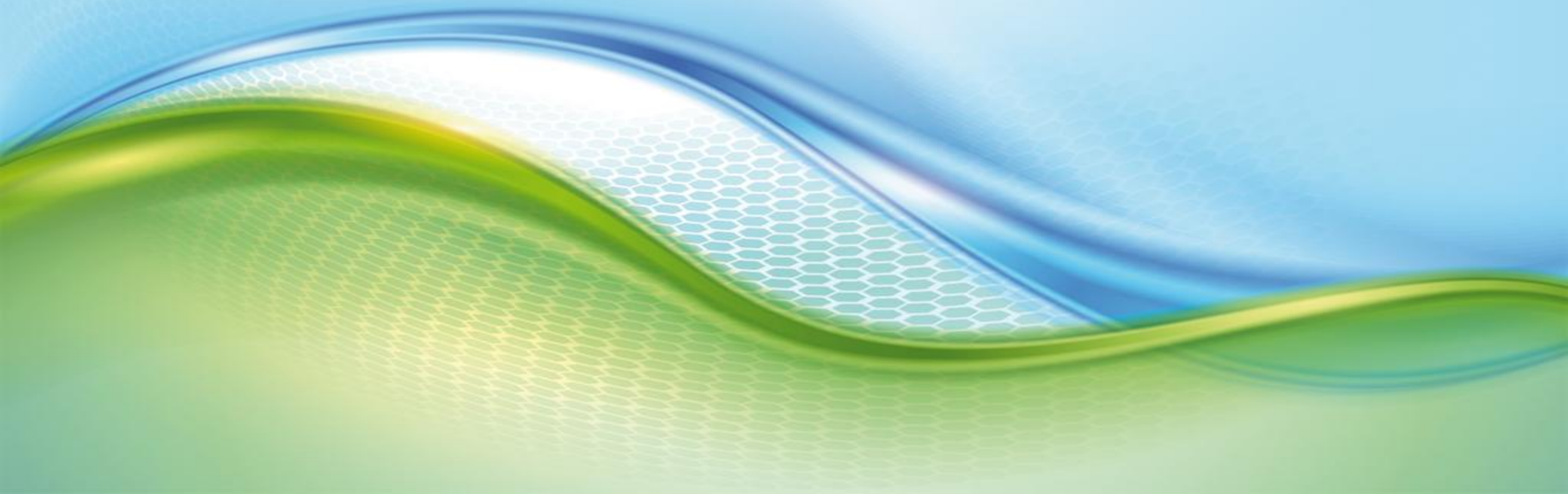
Pentru a recupera acele popoare, Dumnezeu a decis să aducă la viață un nou popor, Israel, prin descendenții lui Avram/Avraam (Geneza 12:1-3).

De ce l-a ales pe Avraam? „Căci Eu îl cunosc și știu că are să le poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului” (Gen. 18:19). În acest fel, Dumnezeu ar putea arăta lumii ce se întâmplă atunci când ne lăsăm conduși de El.

El le-a dat standarde drepte care să uimească popoarele, stârnind în ele dorința de a intra în contact cu Israelul pentru a-l urma și astfel să primească binecuvântarea pe care Dumnezeu dorea să le-o împărtășească (Deut. 4:5-8).

POPORUL ALES

ISTORIA LUI ISRAEL

„Ei au zis: „Iată că tu ești bătrân, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile!” (1Samuel 8:5)

Din păcate, în loc să dorească să fie un popor exemplar, condus direct de Dumnezeu, Israel a vrut să fie ca celelalte națiuni (1 Sam. 8:5).

Cerând un rege, l-au respins pe Dumnezeu (1S. 8:7). Chiar dacă au fost avertizați cu privire la rezultatele de a avea un împărat, ei au persistat în răzvrătirea lor (1 Sam. 8:9, 19).

Cunoscând dinainte această reacție a lui Israel, Dumnezeu dictase legi care, dacă ar fi fost respectate, ar fi asigurat rămânerea regelui cât mai aproape de idealul lui Dumnezeu (Deut. 17:14-20).

În ciuda acestui fapt, chiar și cei mai buni regi au avut mari defecte. Se spune că majoritatea dintre ei au făcut rău (1 Regi 11:6).

La urma urmei, ei erau păcătoși care stăpâneau peste păcătoși. Din acest motiv, nu există guvernare justă decât cea care va veni: Împărăția lui Dumnezeu (Dan. 2:44).

ISTORIA BISERICII

"Așa că să nu vă temeți de ei. Căci nu este nimic ascuns care nu va fi descoperit și nimic tănuit care nu va fi cunoscut." (Matei 20:26)

După apostazia lui Israel, Isus a instituit un nou popor: Biserica. Dar acest popor nu trebuia să aibă un rege și nici o naționalitate anume. Cei care o conduceau trebuiau să facă acest lucru slujind altora (Mat. 20:25-28).

Pe parcursul a de 300 de ani de persecuții, Biserica a rămas mai mult sau mai puțin credincioasă.

Dar libertatea a venit. Constantin (secolul al IV-lea) a legalizat creștinismul. Și a devenit suveranul lor „neoficial”! El a prezidat congrese și a dictat legi care urmau să guverneze Biserica.

În secolele al V-lea și al VI-lea, Biserica s-a bazat tot mai mult pe Stat, iar Episcopul Romei a câștigat mai multă autoritate. Serviciul încetase să mai fie norma guvernamentală.

De-a lungul Evului Mediu, oricine nu se supunea autorității Bisericii trebuia să plătească pentru răzvrătire cu moarte, tortură sau închisoare.

Biserica a făcut astfel aceleași greșeli ca și poporul Israel.

ROLUL POPORULUI ALES

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor” (Isaia 42:6)

Cum ar fi putut Israel să fie „lumina neamurilor” (Is. 42:6)? Cum poate fi Biserica „lumina lumii” (Mt. 5:14)?

Prin ascultarea sa (Deut. 4:6; Mat. 5:16)

Prezentând soluția la păcat (Lev. 4:27-29; Ioan 3:16)

Proclamând a Doua Venire a lui Isus (Is. 40:9-10; Ap. 14:6-11)

Realitatea istorică a poporului lui Dumnezeu a fost aceea a unui popor care nu a reușit să îndeplinească lucrarea pe care Dumnezeu a desemnat-o pentru ei.

Totuși, lumea a fost binecuvântată, prin Israel și Biserică, cu mesajul binecuvântat al Mântuirii.

Trăim ultima parte a istoriei. Ultima șansă de a îndeplini scopul de a fi lumina lumii; pentru a proclama Mântuirea lui Dumnezeu (Is. 52:7).

„O, ce putere spre bine poate exercita un om convertit, transformat zilnic, pentru a aduce binecuvântare și bucurie lumii. Când biserica este impregnată cu spiritul de ascultare și iubire, membrii vor exercita o influență mântuitoare în lume, iar Dumnezeu nu le va reține nimic care să le încununeze acea influență cu succes și victorie. Bărbații și femeile sunt agenții Săi pentru salvarea sufletelor. Aceia care au o dorință fierbinte de a-i atrage pe păcătoși la Hristos au simpatia și cooperarea universului ceresc.”